

Krise jako hrozba nebo i jako příležitost? kulatý stůl pořádaný Pražským manažerským klubem ČMA

Pražská oblastní organizace ČMA připravila na čtvrtek 19. ledna 2012 v pořadí již svůj 191. manažerský „GOLEM klub“. Tentokrát na velmi aktuální téma:

KRIZE JAKO HROZBA I PŘÍLEŽITOST

- globální ekonomika jako komplexní systém v kontextu společenského prospěchu
- nutnost aplikace nového modelu podnikání
- nové iniciativy ČMA (podnikatelské pojetí inovací, udržitelný rozvoj – RIO+20 a Vision 2050 – mezníky ve strategii světových podnikatelů, založení pobočky WBCSD)

Před plným sálem Golem klubu zasedla významná diskutérská esa:

Jiří Rusnok – ekonom a člen NERV, prezident Asociace penzijních fondů České republiky, předseda představenstva ING PF, a.s., ministr financí a ministr průmyslu a obchodu v letech 2001 - 2003.

Petr Kalaš – poradce, koordinátor pro založení české pobočky WBCSD, odborník v oblasti životního prostředí, energetického a průmyslového plánování, poradce a koordinátor Světové banky a Institutu vzdělávání a výzkumu OSN (UNITAR – United Nations Institute for Training and Research), ministr životního prostředí 2006-07.

Zbyněk Pitra – předseda Rady expertů ČMA, vysokoškolský profesor a člen vědeckých rad, poradce Management Consulting, ve vedoucích funkcích v průmyslu, v aplikovaném i základním výzkumu, ve státní správě i ve vzdělávacích a poradenských společnostech.

Pavel Kafka – prezident ČMA, člen představenstva SP ČR, místopředseda Fóra průmyslu a VŠ, člen správních rad ČVUT a VŠE, laureát titulu Manažer roku 2005, v letech 1994 – 2009 generální ředitel Siemens ČR

Krise není hrozbou

„Krise není hrozbou – je příležitostí,“ zdůraznil na začátku své prezentace **Zbyněk Pitra**, když komentoval článek dvou světově renomovaných autorů Michaela E. Portera a Marka R. Kramera **How to Fix Capitalism? Jak tedy zachránit kapitalismus?** (viz také www.cma.cz/aktuality - aktualita z 5.12.2011) Tím, že budeme vytvářet sdílené hodnoty. Podnikatelský subjekt není jen ekonomickým subjektem. A krize není jen ekonomickou, ale je společenská. Aby tržní ekonomika fungovala, musí být v rozumné míře regulována. Podnikání se doposud řídilo klasickým modelem – jehož cílem bylo maximalizovat výnosy z podnikání. Překonání propasti mezi zájmy podnikatelských subjektů a zájmy společnosti je proto možné dosáhnout sjednocením všech aktérů v zájmu naplňování jednoho společného cíle. Tím je navyšovat společenský prospěch - generovaný přidanou hodnotou výstupů z podnikatelských aktivit jednotlivých podnikatelských subjektů.

Balvan na konkurenceschopnosti nás všech

„Také ČMA zformulovala své praktické kroky, vedoucí k udržitelnému rozvoji a ke zlepšení kvality institucionálního prostředí“, konkretizoval úsilí ČMA její prezident, **Pavel Kafka**

Současné akcenty činnosti ČMA:

- zlepšení institucionálního prostředí v ČR, zejména zlepšení managementu institucí (např. projektový management), protože jeho stávající úroveň výrazně zatěžuje konkurenceschopnost české ekonomiky. *Pozn. doposud se ČMA věnovala převážně zlepšování managementu v soukromé sféře.*

- udržitelnost rozvoje a to nejen ve vztahu k životnímu prostředí – téma udržitelnosti je mnohem širší
- více propojit činnost ČMA s mezinárodním prostředím, nalézat a spolupracovat s partnery jako je např. Světová podnikatelská rada pro udržitelný rozvoj

Náprava krize ze stran státu či společnosti je jen systémovou pastí. Samy podnikatelské subjekty musejí přijít s aktivitou vedoucí k řešení. ČMA chce tuto problematiku otevřít i na mezinárodní konferenci, kterou pořádá 26. dubna 2012 na Žofíně v rámci *Dne úspěšných manažerů a firem*. Ponese název „Kultivace tržního prostředí a postavení manažera v něm“ a bude také řešit společenskou a pivotální roli manažerů v trojúhelníku mezi vlastníky - klienty - zaměstnanci. Navodí otázky, jak se českým manažerům pracuje v institucionálním prostředí, jak manažeři pozitivně působí zpětně na instituce atd.

Udržitelný svět

„Založení WBCSD, Světové podnikatelské rady pro udržitelný rozvoj, resp. její pobočky u nás, vytváří partnerství mezi vládou a businesssem,“ zdůraznil koordinátor projektu **Petr Kaláš**. Cílem je vytvořit národní platformu s našimi institucemi pro udržitelný národní i mezinárodní rozvoj. Světová rada byla založena v předvečer světového Summitu Země v Riu de Janeiro v roce 1992, kde asi 200 velkých světových firem podepsalo kodex udržitelnosti. Rada sídlí v Ženevě a jejím cílem je podporovat princip udržitelné společnosti, hledat lokální i globální výzvy a řešit je z dlouhodobé perspektivy. Je to hlas podnikatelské sféry (200 firem), vytváří partnerství mezi vládou a businesssem, chce řešit úrovně:

- business a vláda
- business a business
- propojení k civilní společnosti

Naše pobočka bude v pořadí 63. národní organizací (členy jsou již např. Polsko, Ukrajina, Chorvatsko, Maďarsko)

Pracovní programy:

Vize 2050 - připravuje plány udržitelnosti v tématech, která jsou v jednotlivých zemi kritická (identifikace problémových oblastí)

Rio +20 - jeho cílem je zhodnocení pokroku v uplynulých 20 letech v souvislosti s vytvořením „udržitelného světa“ a stanovit strategie na budoucích 20 let.

Krize je jako horečka v organismu, vrací jej do rovnováhy

„Poprvé prožíváme standardní kapitalistickou krizi a ta patří k vývoji společnosti,“ hodnotil aktuální situaci **Jiří Rusnok**. „Čeští manažeři vyrostli ve velmi dobrých dobách a až nyní jsou konfrontováni s realitou globálního světa. První zážitek bereme jinak než ten, který je opakovaný. Krize nás vrací na koleje udržitelné cesty, je jako horečka v organismu – něco je třeba zastavit, vyrovnat organismus a jeho rovnováhu. Řekl bych, že nerovnováha je hluboká a návrat ke zdraví bude dlouhý. Zisky byly privatizovány, řada nákladů zůstává na národní úrovni. Dluhy byly socializovány a přidány ke všem dalším problémům,“ dodal Jiří Rusnok.

„Máme tu globální kapitalismus, reprezentují ho velké nadnárodní firmy. Ale při pohledu dovnitř, tak až na výjimky, jsou to socialistické podniky – vlastní je stovky a tisíce akcionářů. Řídí je vybraní zaměstnanci – manažeři. Ti se vždy chovali podle zásad „vlastnického bezvládí“. Manažer by měl nyní vnímat i podmínky a prostředí, ve kterém se nachází – to je podmínka udržitelnosti. Dábel je v detailu. Kapitalismus dobře reaguje na potřeby lidí. Bude těžké změnit myšlení manažerů – jsou vychováni v soutěživosti, ve vlastní prospěšnosti, v tzv. černém pasažerství, kdo se v tom umí pohybovat, tak se veze – renty, bonusy, výhody... Krátkodobé úspěchy nezaručí efektivitu a návratnost investic. Je to vše o změně mentality... změnit myšlení, vrátit se na správné koleje, které někde vedou,“ dodal Rusnok.

Více informací najdete na <http://www.cma.cz/cs/prazsky-manazersky-klub-akce.aspx>